

[Alfred Andersen]

Alfred Andersen (SF):

Det må være i alles interesse, at vi finder frem til en børnetandpleje, som er det bedste af det bedste, og de ændringsforslag, som her foreligger, har ikke den målsætning. Det er ikke noget, kun jeg mener, for i de breve, vi har fået fra Dansk Tandlægeforening, advarer man meget mod disse ændringsforslag her. Det høje stade, som skoletandplejen er kommet op på med tilslutning på helt op til 98-99 pct., kan vi ikke leve op til, erkender Dansk Tandlægeforening. Man siger videre, at når man ikke kan leve op til det, er det, fordi danske tandlæger ikke går ind i opsøgende arbejde; det er årsagen til, at de ikke kan nå de høje procenter, som lovforslaget her satser på. Samtidig, siger man fra Tandlægeforeningen, vil det være en urimelig ordning at komme ind på, netop fordi det er ressourcespild at have både de private tandlægeklinikker og den opbygning, som man nu har med de kommunale skoletandplejer. Jeg vil derfor nok mene, at de medlemmer, der har stillet ændringsforslag, og som mener at ville værne om det private initiativ, i hvert tilfælde ikke har fået medhold fra den liberale tandlægeforening i denne sag.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP kan ikke gå ind for de ændringsforslag, der er stillet her i betænkningen. For det første vil de give meget store administrative besværligheder, og for det andet, og det er det vigtigste, har vi gang på gang påvist, at det er de bedre stillede, der benytter sig af den private tandpleje. Der foreligger stribevis af undersøgelser, som fuldt ud underbygger, at dér, hvor der findes offentlig tandpleje, er der reelt tale om en forebyggende indsats, som kommer hele befolkningen til gode. Det er ikke tilfældet de steder, hvor der dispenseres fra de ordninger.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 1 vil jeg godt sige, at havde der så været tale om at inddrage de 16-19-årige i en gratis tandpleje, havde sagen stillet sig ganske anderledes. Det er i øjeblikket sådan, at i visse kommuner kan gymnasieelever få gratis tandpleje, men lærlingene kan ikke. Det er årsagen til, at så mange falder ud af systemet; det er ikke, fordi de sædvanligvis har været tilknyttet en privat tandpleje. De unge kan ikke klare selv at betale til tandplejen, og det er

derfor, de falder ud. Det kan da ikke forbavse nogen. Efter alle de henvendelser, folketinget har fået fra unge mennesker under uddannelse, der ikke kan klare bare de almindelige leveomkostninger, kan man godt forestille sig, hvad en enkelt tandlægeregning kan betyde for en sådan ung under uddannelse. Det er årsagen til, at de falder ud af systemet, og ikke noget som helst andet.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der er på børnetandplejeområdet en hastig og overordentlig god udvikling i gang, og vi ser i disse år betydelige resultater af den indsats, der gøres og har været gjort for at forbedre tandplejen for skolesøgende børn og også for børn under den skolepligtige alder.

Vi må afvise de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet. Vi ønsker ikke at ændre i den nuværende ordning, hvorefter tandplejen for de skolesøgende børn er et kommunalt anliggende med de dispensationsmuligheder, som eksisterer.

Når det drejer sig om de ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og andre, erkender vi, at situationen for børn mellem 3 og 6 år ikke er ganske identisk med de skolesøgende børns situation. Forældrene skal med børnene under alle omstændigheder, i hvert fald i de allerfleste tilfælde.

Derfor har vi i det radikale venstre meget grundigt overvejet, hvilken stilling vi skulle tage til det foreliggende lovforslag. Vi er nået til det resultat, at hensynet til børnenes tandpleje, til det bedst mulige resultat ved det tidlige tidspunkt, taler for at opretholde regeringens forslag uændret. Vi ser, at tandlægerne såvel som samtlige kommunale organisationer meget stærkt anbefaler det forslag, der her er fremsat, og bl. a. peger på både administrative og ressourcemæssige og dermed altså økonomiske fordele ved at fastholde det forslag, der foreligger, og ikke ændre det som foreslået i ændringsforslagene.

Det er årsagen til, at det radikale venstre støtter lovforslaget i dets oprindelige skikkelse, men vi vil gerne understrege, at dermed er der ikke taget endelig stilling til spørgsmålet om dispensationstændpleje, heller ikke efter 1981. Det er et spørgsmål, som folketinget ved en senere lejlighed får mulighed for at drøfte.